

عنوان مقاله:

شیوه های تصویر سازی مفاهیم در نهج البلاغه

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم قرآن و حدیث، دوره 44، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

ولی الله حسومی - دانشکده اصول دین قم

حسین خاکپور - استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

محمد علی مهدوی راد - عضو هیئت علمی دانشگاه تهران، پردیس قم

خلاصه مقاله:

تصویرسازی در حوزه سخن، هنر ترسیم مفاهیم با کمک الفاظ و عبارات و به شیوه های خاص است که به منظور افزایش شدت تاثیرگذاری بر مخاطب و انتقال بهتر و سریع تر مطالب، صورت می گیرد. این هنر در نهج البلاغه به زیبایی مورد استفاده قرار گرفته و با بهره گیری از طبیعت، انسان، جانداران و... در محور عمودی و افقی کلام انواع تصاویر زیبا و تاثیرگذار خلق کرده است. در محور افقی، یعنی تک تک جملات، تصاویر ساده مثل زیبایی، عظمت و بزرگی و... ترسیم شده است. انواع تابلوهای گرم و زنده و رنگ آمیزی آنها با انواع سجع، صور بلاغی، نماد، تلمیحات، رد تعبیرها، مبالغه و عناصر معنوی، در این محور وجود دارد. گاهی نیز بدون استفاده از قالب خاص، تصاویر بدیع خلق شده و یا عین تصاویر قرآنی به کار رفته است. در محور عمودی، یعنی ساختار کلی کلام که با آن بین اجزاء، ارتباط معقول و منطقی برقرار می شود نیز تصاویر بدیع و بی نظیری خلق شده است.

کلمات کلیدی:

نهجالبلاغه، تصویرگری، تصویر، عناصر، صور بلاغی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/644330>

